

[Søren P. Larsen.]

til at levere nogle Motorer til Udlandet, men hvis Fabrikken skulde have Leverancen, maatte Motorerne leveres til en Pris, der var konkurrencedygtig med Udlandets. Det viste sig nu, at Arbejdsgiverne stillede sig paa det resolute Standpunkt at sige: Vi lægger Kortene paa Bordet, vi forhandler med Arbejderne og viser, hvilke Priser vi skal ned til. Og saa sagde de: Saa og saa meget vil vi gaa ned med vor Fortjeneste, hvis I Arbejdere vil gaa saa og saa meget ned; saa kan vi fremstille Varen til en Pris, der kan konkurrere med Udlandets Fabrikker, saa kan vi faa Leverancen, og saa kan vi undgaa Arbejdsløshed og undgaa at afskedige Folk i denne Virksomhed. Det tjener til stor Ære for begge Parter, at man gennem fornuftig Forhandling paa et reelt Grundlag naaede frem til en Afgørelse, hvorefter den paagældende Virksomhed vedblivende kunde beskæftige ogsaa de Folk, som der var Udsigt til skulde have været afskediget. Det tjener til stor Ære for begge Parter, thi de gavnede derved ikke alene sig selv, men ogsaa det Samfund, som de tilhører, og det er flere af den Slags fornuftige Forhandlinger paa et reelt Grundlag, som jeg tror skal til, for at vi kan komme længere fremad.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen talte meget stærkt om den store Arbejdsløshed, og det er jo rigtigt, Arbejdsløshedens Tal er ikke ubetydelige. Men hvis man ser paa Statistikken, vil man dog finde, at Arbejdsløsheden reelt ligger betydeligt under, hvad den androg i de tilsvarende Maaneder i 1927 og ogsaa i de tilsvarende Maaneder i 1926. Deroverfor søger man at give det Udseende af, at de Tal, der arbejdes med nu, kan man ikke stole paa i det Omfang, som man kunde tidligere, idet man hævder, at en stor Del af de arbejdsløse ikke bliver talt med. Overfor denne Paastand har det sin Interesse at fremdrage en Udtalelse fra Statistisk Departement i Juli Maaned i Aar, hvori dette gør gældende, at det kan nok have Interesse at se, at de fra de industrielle Virksomheder modtagne Indberetninger til Produktionsstatistikken for 1927 — af hvilke Beretninger bl. a. fremgaar det beskæftigede Antal Arbejdere fra Maaned til Maaned — sammenholdt med Tallene paa arbejdsløse fra Arbejdsløshedsstatistikken ikke synes at tyde paa, at Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse fra Oktober 1927 har bevirket, at der i de sidste Maaneder af Aaret 1927 i væsentlig Grad er unddraget Arbejdsløshedsstatistikken Oplysninger om arbejds-

løse. Jeg nævner dette, fordi det dog overfor det ærede Medlems Paastand om, at man ikke længere tæller saa nøje op, har sin Betydning, hvad Statistisk Departement saaledes anfører under Skrivelse af 5. Juli 1928.

Et andet Argument, som der bliver kørt meget stærkt frem med, er den Stigning, som har fundet Sted i Overførelsen til Fattighjælp. Det kan jeg forstaa, for det er og maa være Tankegangen, der ligger bagved, at Stigningen i denne Periode skal i fortrinsvis Grad lægges over paa den nuværende Regering og paa det Flertal, der sidder her i Folketinget. Jeg er nu ikke sikker paa, at man kan være helt tjent med at anvende et saadant Sammenligningsgrundlag. Tallene fra den Periode, det ærede Medlem Hr. Stauning ledede den socialdemokratiske Regering, viser, at den 31. Marts 1925 udgjorde de fattigunderstøttede med Bipersoner et Antal af 39 628, og den 31. Marts 1927 offentliggøres et Tal paa 45 870. Hvis man skal sammenligne paa den Maade, ved jeg ikke, om man har Lov til at sige, at Ministeriet Stauning i den Periode førte 6 000 Mand over paa Fattigvæsenet. Jeg tror, det vil blive Følgen, naar det ærede Medlem Hr. Einer Jensen anvender Statistikken paa den Maade overfor den nuværende Regering. Jeg tror, det er andre Forhold, der har gjort sig gældende. I alt Fald føler jeg mig overbevist om, at Socialdemokratiet nødigt vil hæfte for den Stigning i Antallet af fattigunderstøttede Personer, som fandt Sted under den socialdemokratiske Regering.

Christmas Møller: Jeg kan for mit Vedkommende som den højtærede Minister for sit henvisse til de Bemærkninger, jeg fremsatte paa mit Partis Vegne angaaende denne Sag i forrige Rigsdagssamling, men jeg skal lade være med at gentage de fleste af dem. Jeg maa maaske have Lov til at sige baade til Socialdemokraternes Ordfører (Einer Jensen) og til andre ærede Medlemmer, at naar de Konservative gik med til en Ændring i Arbejdsløshedsloven i Samlingen 1926—27 ved Loven af 1. Juli 1927, var det ikke alene begrundet i Besparseshensyn — Loven hørte med ind under Nedsættelseslovene —, men det var ogsaa begrundet i, at vi erkendte, at den gamle Arbejdsløshedslov, som vi havde fra 1924 og 1921 og lidt tilbage, greb ind i Produktionsforholdene paa en Maade, som vi ikke kunde erkende var rigtig. Ved Ændringerne i Arbejdsløshedsloven i 1927 fremhævede vi, at vi ønskede — og dette Ønske opretholder vi naturligvis, saa-